

90 90
жених, раздаде подаръци на императрицата, на деспината на Родопите, на кир Тодоровата сестра графиня Занте, на всички останали по-близки и по-далечни сродници на Епирския дом. А от лицето му не слизаше благосклонната, блага усмивка, която играеше и по лицето на кир Тодор.

А в ума и на двамата стоеше всепоглъщаща, неумолима мисъл:

Тази година изтичаше договора за приятелство между латините и Никея.

Кой щеше да почне първи?

Първи почнаха латините.

Войските им минаха, начело на двамата Ласкарисовци, Хелеспонта за да отнемат от узурпатора Иоан Батаци, престола на малкия им братанец, законния наследник Константин Ласкарис. От Лампсак, те проникнаха в земите на Никея. А останалите войски, под водачеството на Тиери дьо Валенкур и Никола дьо Менехулд — маршала на Романия настъпиха към Тесалоника. Латините бяха решили веднъж завинаги да свършат с гръцките си врагове. и едновременно да ги бият. Ала от-давна вече славните бранители от времето на Бодуен, Анри и Монферато бяха загинали.

В Никея латините претърпяха, при Ниманин, страшно поражение. С лична храброст, начело с войските си, Иоан Батаци разби най-добрите им войски и плени двамата чичовци на жена си Ирина. Алексей и Исак Ласкарис бяха ослепени, а останалите по-знати пленници удушени.

В Епир, латините бяха успели да обсадят Сер, когато новината за поражението при Ниманин ги накара бързо да снемат обсадата и да се върнат назад в позорно бягство. Ала кир Тодор ги издебна, тръгна по петите им и унищожи войските им, като плени Тиери дьо Валенкур и Никола дьо Менехулд. В жестокото си поражение латинската войска загуби и последните си достойни водачи: Конон дьо Бетюн, Пайен